

Împrejurări dificile în viața conjugală

Munca femeii căsătorite,
proiecția sa socială, sensul
vocațional al căsătoriei,
numărul de copii, sterilitatea
cuplului, separarea soților,
certurile și divergențele,
conflictul între generații,
educația în credință, orientarea
copiilor, "căsătoria de probă",
monotonie a căminului, confortul
și sobrietatea etc.

03.11.2015

Mons. Escrivá de Balaguer a avut cuvinte de alinare pentru cei care treceau prin împrejurări dificile. I-a ajutat, cel puțin, să le depășească, atunci când nu era omenește posibil să se găsească o soluție. Acel interviu cu directoarea revistei Telva oferă o mostră foarte completă - care merită recitită - a atitudinii sale față de gama variată de situații care pot apărea în viața conjugală: munca femeii căsătorite, proiecția sa socială, sensul vocațional al căsătoriei, numărul de copii, sterilitatea cuplului, separarea soților, certurile și divergențele, conflictul între generații, educația în credință, orientarea copiilor, "căsătoria de probă", monotonia căminului, confortul și sobrietatea etc. Probabil că este corect să admitem că lipsește o singură întrebare, cea care i s-a pus la Sao Paulo, în mai 1974:

- Sunt astăzi, din păcate, multe familii compuse din persoane

divorțate. Care ar trebui să fie atitudinea unui catolic fervent față de aceste familii și față de copiii acestor familii?

- În primul rând, înțelegere, copiii mei. Nu obținem nimic tratând rău oamenii. Dacă sunt suflete care au nevoie de ajutor, un sfat bun, un cuvânt afectuos, nu o să îi tratăm rău. Sunt bolnavi în spirit, ca și cei care sunt bolnavi la minte sau la trup.

În primul rând: să nu îi tratați rău.

În al doilea rând, dacă ei întreabă: ce crezi despre situația mea?, un răspuns clar: lamentabilă! Îmi pare foarte rău, dar este lamentabilă. De ce să mințim? Dar nu dispera, cu voia lui Dumnezeu se va putea îndrepta. Cum de obicei sunt probleme sentimentale și sunt implicați copiii, este dificil. De multe ori, se rezolvă astfel de situații; și, la sfârșitul vieții, se rezolvă totdeauna.

Să nu îi tratați rău niciodată. Clar?
Iar pe copiii acestor persoane,
ajutați-i în ceea ce puteți. Să nu le fie
rușine, deși aceste biete creaturi nu
pot fi prea satisfăcute. Este un șoc
imens, dar acesta este un motiv în
plus să îi tratăm bine, cu afecțiune,
cu un sentiment supranatural, și ca
să le arătăm că suntem creștini. Așa
cum suntem oameni, în primul rând;
iar apoi suntem creștini. În primul
rând, suntem oameni; iar apoi vine,
cu Botezul, harul de a fi copii ai lui
Dumnezeu. În viață, în relațiile
voastre cu oamenii, trebuie să se
remarce aceste două calități: virtuțile
omenești și virtuțile supranaturale.
Caracterul tău afectuos și cordial,
pentru că ești o persoană delicată, și,
în plus, medicamentul supranatural
al sfaturilor tale bune de creștin și al
exemplului tău personal.

Citat de Salvador Bernal,
Însemnări despre viața
Fondatorului Opus Dei, pag. 61-62

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/impreurari-dificile-in-viata-conjugala/)
impreurari-dificile-in-viata-conjugala/
(07.08.2025)